

Sygn. akt I C 840/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Maria Kruźlak

Protokolant Maja Foremny

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 1 grudnia 2017 roku w Ś.

sprawy z powództwa J. P.

przeciwko Skarbowi Państwa S. Pogotowiu (...) w Ś.

o z a p ł a t ę

I. oddała powództwo;

II. nie obciąża powódki obowiązkiem uiszczenia kosztów procesu na rzecz strony pozwanej.

UZASADNIENIE

Powódka J. P. w pozwie złożonym w dniu 25 listopada 2013 roku domagała się zasądzenia od pozwanego Skarbu Państwa – S. - Powiatowego Pogotowia (...) w Ś. kwoty 1.100 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 5 sierpnia 2011 roku do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu.

W uzasadnieniu podała, że w dniu 18 lipca 2010 roku ojciec powódki A. M. (1) zgłosił się do pozwanej placówki z powodu występujących u niego dolegliwości bólowych, mokrego kaszlu z odrywającą się wydzieliną oraz gorączką, które, jak wówczas błędnie przypuszczał, są następstwem wcześniejszego upadku ze schodów i przypadkowego przeziębienia. W wyniku diagnozy postawionej bez żadnych dodatkowych badań przez lekarza zatrudnionego w pozwanej placówce, rozpoznano u ojca powódki stłuczenie żeber będącego następstwem wypadku. A. M. (1) otrzymał dwa zastrzyki i został odesłany do domu. Jego stan poprawił się chwilowo, ale wkrótce objawy powróciły i nasiliły się. Następnego dnia o godzinie 10.00 A. M. (1) został przywieziony ponownie na stację pogotowia, po przeprowadzeniu badań skierowano go do Szpitalnego Oddziału Ratunkowego. Pomimo podjętego leczenia farmakologicznego, po kilku godzinach od przyjęcia do szpitala nastąpiło zatrzymanie akcji serca, reanimacja okazała się bezskuteczna. Śmierć A. M. (1) była skutkiem zaniedbania po stronie lekarza przyjmującego go w dniu 18 lipca 2010 roku, polegającego na zaniechaniu przeprowadzenia niezbędnych dalszych badań diagnostycznych.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa. Podnosił, że ewentualną odpowiedzialność za nieprawidłową diagnozę ponosi lekarz medycyny, który badał A. M. (1), a z którym pozwany miał zawartą umowę o udzielanie zamówienia na świadczenia zdrowotne. W świetle umowy, to lekarz ponosił odpowiedzialność za nieprawidłowe działanie.

Pozwany wniósł także o zawiadomienie o procesie lekarza K. S. i pouczenie o możliwości wstąpienia do sprawy w charakterze interwenienta po stronie pozwanej. Zarządzeniem z dnia 4 września 2014 roku doręczonym K. S. w dniu 15 września 2014 roku zawiadomiono o możliwości zgłoszenia interwencji ubocznej. Do dnia wyrokowania interwencja nie została zgłoszona.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Około połowy lipca 2010 roku A. M. (1) spadł ze schodów w piwnicy i potłukł się. Odczuwał ból w dole brzucha, w żebrach, zaczął kaszleć. W niedzielę 18 lipca 2010 roku czuł się źle i powódkę skłoniła go do wyjazdu na stację Pogotowia (...) w Ś.. Powódka prowadziła, w czasie badań ojca pozostawała poza gabinetem.

Dowód: zeznania świadków: I. M. – k. 149 – 150, E. M. – k. 151- 152

Lekarz Pogotowia (...) przyjął A. M. (1), przeprowadził badania osłuchowe, zmierzył ciśnienie. Nie stwierdził zmian w płucach i sercu, podobnie nie stwierdził zmian w obrębie głowy i brzucha. W książce ambulatoryjnej odnotował, że pacjent zgłasza dolegliwości bólowe związane z upadkiem ze schodów w dole brzucha, a ponadto, że czuć od niego alkohol. Przepisał środki przeciwbólowe i rozkurczające. Pacjent dostał dwa zastrzyki w (...).

Dowód: książka ambulatoryjna, kserokopia wpisu – k. 15 , 72, zeznania świadka K. S. – k. 173 – 175, k. 204 - 205

A. M. (1) poczuł się lepiej, twierdził że wyzdrowieje. W drodze powrotnej powódka zdecydowała się kupić jeszcze środki na przeziębienie.

Dowód: zeznania powódki – k. 192 - 193

Wieczorem dolegliwości powróciły. W dniu 19 lipca A. M. (1) po nieprzespanej nocy czuł się bardzo źle, miał kaszel, trudności z wymową, wysoką temperaturę. Powódka była w pracy, kiedy zadzwoniła po nią jej siostra. Powódka szybko wróciła do domu i zabrała ojca na (...) Pogotowia (...).

Dowód: zeznania świadków: I. M. – k. 150, E. M. – k. 151 – 152, zeznania powódki – k. 192, 355

Po badaniach na (...) Pogotowia (...) w Ś. zlecono przewiezienie A. M. (1) do (...) Szpitala (...) w Ś.. W szpitalu jako wstępne rozpoznanie wskazano urazową odmę opłucnową będącą skutkiem upadku z drabiny. Powód wszędzie podawał jako prawdopodobną przyczynę dolegliwości upadek z drabiny.

Dowód: dokumentacja lekarska – k. 76 - 99, zlecenie na transport sanitarny – k. 13, 14, zeznania powódki – k. 193, 355

A. M. (1) zmarł w dniu 19 lipca 2010 roku. Jako przyczynę zgonu wskazano niewydolność krążeniowo – oddechową spowodowaną płazmocytowym zapaleniem płuc.

Dowód: akt zgonu – k. 16, protokół sekcyjny – k. 17

W okresie od 31 sierpnia 2009 roku do 14 września 2009 roku A. M. (1) przebywał w Szpitalu (...) we W. w Oddziale Klinicznym Urologicznym. Przeprowadzono operację – wycięcie pęcherza moczowego z powodu raka, zastosowano wstawkę jelitową sposobem B..

Dowód: dokumentacja medyczna – k. 136, opinia biegłej pulmonolog A. S. – k. 217 - 221

A. M. (1) pozostawał pod opieką przychodni (...) w S.. W 2010 roku odnotowano kilka wizyt, niektóre bez chorego w celu zaopatrzenia w leki i środki medyczne w związku z leczeniem urologicznym. Pacjent pozostawał pod kontrolą poradni urologicznej, ponadto w czerwcu 2010 roku podał, że leczy się w poradni AA. Zlecono m.in. rtg klatki piersiowej.

Dowód: dokumentacja medyczna – k. 134

Powódka była bardzo zżyta z ojcem. Szczególne zacieśnienie więzi nastąpiło po ciężkim wypadku, jakiemu uległa powódka w wieku 17 lat. Ojciec był dla niej wsparciem, dzielił z nią jej przeżycia.

Dowód: zeznania powódki – k. 192 – 193,

K. S. świadczył na rzecz pozwanego usługi na podstawie umowy o udzielenie zamówienia na świadczenia zdrowotne zawartej w dniu 1 maja 2009 roku na okres do 30 kwietnia 2012 roku. Odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną przy udzielaniu świadczeń regulował § 13 umowy, w szczególności ustanawiał odpowiedzialność solidarną wobec osób trzecich oraz pełną odpowiedzialność przyjmującego zamówienie wobec udzielającego zamówienia w związku z nienależytym wykonaniem świadczenia.

Dowód: umowa – k. 53 - 63

Powódka pismem z dnia 27 lipca 2011 roku wezwała stronę pozwaną do zapłaty kwoty 100.000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę w związku ze śmiercią ojca A. M. (1) będącej następstwem nieprawidłowo postawionej diagnozy.

Dowód: wezwanie do zapłaty – k. 19 – 22

Przyczyną śmierci A. M. (1) była niewydolność krążeniowo – oddechowa w przebiegu zapalenia płuc wywołanego przez pneumocystis jiroveci o przebiegu wstrząsu septycznego. Lekarz K. S. nie stwierdził objawów wskazujących na istotny uraz klatki piersiowej. We wpisie księgi ambulatoryjnej brak objawów przemawiających za koniecznością zlecenia radiogramu klatki piersiowej. Nie było możliwe postawienie jednoznacznej diagnozy bez wykonania badań dodatkowych. Zapalenie płuc wywołane przez pneumocystis jiroveci występuje rzadko i nie ma charakterystycznych objawów. Do zakażenia dochodzi u osób dorosłych z zaburzoną odpornością, narażone na nie są osoby nadużywające alkoholu. Rozwój choroby u A. M. (1) przebiegał szybko, doszło do wstrząsu septycznego. Gwałtowny rozwój choroby spowodowany był obniżeniem odporności. Ból w obrębie klatki piersiowej jest objawem wielu schorzeń. Gdyby u ojca powódki rozpoznano zapalenie płuc i zastosowano antybiotyk w postaci amoksycyliny, to lek ten nie byłby skuteczny na schorzenie, na które cierpiał A. M. (1).

Dowód: opinia biegłej pulmonolog A. S. – k. 217 – 221, opinia uzupełniająca – k. 255 – 256, ustna opinia uzupełniająca – k. 293 – 294

Postępowanie lekarza Pogotowia (...) było właściwe wobec zgłoszonych przez ojca powódki dolegliwości i przeprowadzonych badań, które nie sugerowały konieczności wykonania dodatkowych badań. W (...) Pogotowia (...) zastosowano prawidłowe leczenie objawowe. Na gwałtowny przebieg schorzenia wpływ miała choroba alkoholowa A. M. (1) oraz choroba nowotworowa. Utrudniało to postawienie rozpoznania lekarzowi Pomocy Doraźnej w dniu 18 lipca 2010 roku oraz w decydujący sposób wpłynęła na wynik leczenia w dniu 19 lipca 2010 roku.

Dowód: opinia biegłego anestezjologa A. M. (2) – k. 313 - 319

Sąd zważył:

Odpowiedzialność pozwanego względem powódki należy rozważać na gruncie odpowiedzialności deliktowej. Podstawą są przepisy art. 415 k.c. w zw. z art. 430 k.c. Pozwany odpowiada za szkody wyrządzone przez podlegającego mu lekarza, świadczącego usługi medyczne na zlecenie pozwanego. Dla uznania roszczeń powódki konieczne było ustalenie, że lekarz badający A. M. (1) w dniu 18 lipca 2010 roku w sposób zawiniony zaniechał przeprowadzenia takich badań, które pozwoliłyby zdiagnozować chorobę i zastosować odpowiednie leczenie. W konsekwencji takiego prawidłowego działania nie doszłoby do śmierci ojca powódki.

Nie ulega wątpliwości, że powódka nie powołuje się na czyn zabroniony przez prawo, jako źródło szkody. Wskazuje natomiast, że postępowanie lekarza nie było prawidłowe. W takiej sytuacji dla ustalenia odpowiedzialności sprawcy szkody konieczne jest wykazanie, że postępował on w sposób odbiegający od zasad wykonywania zawodu, w szczególności od aktualnej wiedzy medycznej oraz standardów leczenia.

Zastrzec przy tym wypada, że w sprawach dotyczących błędów w sztuce lekarskiej ustalenie w sposób pewny związku przyczynowego pomiędzy postępowaniem lekarza a powstałą szkodą jest najczęściej niemożliwe, gdyż w świetle

wiedzy medycznej w większości wypadków można mówić tylko o prawdopodobieństwie wysokiego stopnia, a rzadko o pewności, czy wyłączności przyczyny. Na powstanie szkody ma lub może mieć wpływ wiele czynników, natomiast w procesie należy ustalić, w jakim stopniu prawdopodobieństwa wobec innych czynników pozostaje zaniedbanie lekarza.

Przede wszystkim w niniejszej sprawie wypowiedzieli się biegli o specjalnościach pulmonolog i anestezjolog. Nie stwierdzili oni nieprawidłowości w postępowaniu lekarza K. S. wobec pacjenta A. M. (1).

Stanowiska zawarte w opinii należy podzielić przy rozpoznaniu niniejszej sprawy. Biegli podkreślili, że pacjent konsekwentnie zgłaszał jako przyczynę dolegliwości upadek ze schodów. Nie podał objawów, które sugerowałyby konieczność przeprowadzenia innych badań.

Istotną okolicznością jest fakt gwałtownego przebiegu choroby. Z dużym prawdopodobieństwem należy przyjąć, że było to skutkiem choroby alkoholowej A. M. (1), przy czym skutek ten wystąpiłby także wówczas, gdyby ojciec powódki nie spożywał alkoholu od jakiegoś czasu. Wynika to z opinii biegłego pulmonologa.

Również choroba nowotworowa mogła stanowić przyczynę gwałtownego przebiegu schorzenia będącego przyczyną zgonu, co wynika z opinii biegłego anestezjologa.

Mimo wątpliwości wywołanych faktem, iż wpis w księdze ambulatoryjnej dokonany był dwoma długopisami, nie sposób podważyć treści tego wpisu. Powódka nie była obecna w gabinecie w czasie badań, nie ustaliła z całą pewnością treści rozmowy ojca z lekarzem, w szczególności, jakie zgłosił objawy. Ostatecznie diagnoza i zalecone przez lekarza zastrzyki nie wzbudziły ani u pacjenta, ani u powódki tego rodzaju zastrzeżeń, by w dniu wizyty podważać lub poddawać je w wątpliwość.

Na podstawie przeprowadzonych dowodów brak podstaw do przyjęcia nawet prawdopodobieństwa zawinienia lekarza. Tylko przeprowadzenie wielu specjalistycznych badań w dniu 18 lipca 2010 roku mogłoby być może doprowadzić do postawienia właściwej diagnozy. Nawet wykonanie zdjęcia radiologicznego takiej pewności nie dawało. Niezależnie od tego stwierdzenie zapalenia płuc mogło skutkować przepisaniem antybiotyku, który nie działa na pneumocystis jiroveci. Dla przyjęcia odpowiedzialności pozwanego konieczne byłoby ustalenie adekwatnego związku przyczynowego (art. 361 § 1 k.c.) pomiędzy niewłaściwym działaniem lekarza, a śmiercią A. M. (1). Nie sposób dostrzec w zachowaniu lekarza cech niewłaściwości postępowania, brak też związku przyczynowego pomiędzy jego zachowaniem a skutkiem w postaci śmierci ojca powódki.

Stosownie do przepisu art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Dostrzegając trudności w przedstawieniu dowodów przez powódkę w niniejszej sprawie, należy stwierdzić, że przeprowadzone na wniosek powódki dowody nie potwierdziły zasadności jej roszczenia.

Mając powyższe na uwadze powództwo oddalono na podstawie powołanych przepisów.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c., uznając że w okolicznościach sprawy, szczególnie wobec faktu, że wynik procesu uzależniony był w dużej mierze od opinii biegłych, zachodzi podstawa do nieobciążania powódki kosztami procesu.